

TIME	שע"ק
54:09	אזכר
55:55	אין
1:10:26	טבת
1:19:33	א"כ
1:21:42	ט"ו

בבא בתרא

15 הלכות
ואע"פ שאין רחיה לדבר וזכר לדבר. **מקור** גמורה אינה דשאיני
החם שהיו לדיקים גמורים: **א"כ** פוחתין לעני העובר
ממקום למקום מכבד בפניו כו'. *הכבד עולה ששה זינים ולא
מקן מחלה לתמוני והוא מוון שתי סעודות כדתניא בפרק כולד

* 4 סא"ק 24 ק"ג - 1 ס"ל 48 סוגיות
248 ק"ג - 48 סוגיות
1 ק"ג - 1 סוגיות
1 סא"ק 6 ק"ג
12 ק"ג
1 ק"ג = 24 ק"ג
1 ק"ג = 12 ק"ג
3 סא"ק 12 סוגיות
1 ק"ג = 6 ק"ג
3 סא"ק 12 סוגיות

תק"ב
(קדוש הנחף - אדם אולם ל' סודות (10))
תוס' א"כ ל' סודות ל' סוגיות
ל' סודות מקום ל' סוגיות
ל' סודות ל' סוגיות
כ"ג סודות אחת א"כ

משתתפין (שירובין דף פ"ב) **ובשבת לר"י**
דבפרק כל כתבי (שבת דף ק"ח.
ושם) משמע שהוא רגילות דאיכא
סעודה בהדיה דקאמר החם דכי
אזיל מלויינא ליה סעודה בהדיה
דכי אזיל לאו בריקן אזיל וא"כ למה
נוטנין לו שתי סעודות די לו בסעודה
אחת: והיא סעודה דאיכא בהדיה
יאכל מיד* וסעודה שותנין לו עכשו

* נ"ל ד' סוגיות
כ"ג ק"ג
מקום וכן מ"ה
ל' סודות
ל' סודות

← יוליכנו עמו: **ובשבת לר"י** דאין מחלקין
תמחו' בלילה לפי שאין יכולין להבחין
למי נתנו - ולמי לא נתנו וכן משמע
מדרקתו לן, ונתנים לו פרנסת לילה
ומפרש דהיינו פוריא וזי כד"א אכל
ככר אין נותנין לו ולכך נותנין לו ב'
סעודות: **שיאכל אחת בלילה ואחת**
למחר (א) דכי אזיל לאו בריקן אזיל
ויעמול דבעינן שלא ילך ריקס דאינו
דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין
לו ולא יהא רעב כל כך, **אבל**
לפרנס דהטעם שמא לא יגיע בין
היהודים ויהא לו מה לאכול, דאי
חיישינן להכי היה ליתן לו שלש
סעודות כדי גם בלילה לא יתנו אף

* 10 ס"ל
ל' סודות
ל' סודות

← כשיגיע בין היהודים, שאין מחלקין
תמחו' בלילה, **לומר** דלעולם
מחלקין ולכך נותנין שתי סעודות
שמה לא יגיע בין היהודים שתי
פעמים א"כ נתי לא חיישינן אלא
לפעם אחת והשלישית נותנין לו כדי
שיהא לו פת בסלו, **ואם** כן היכי
קאמר החם למויין ליה סעודה אחת
בהדיה ואם יש לחוש שמא לא יגיע

* דאין מחלקין תמחו' בלילה
ל' סודות
ל' סודות

בין היהודים היה לו ליתן שתי לכך
נראה כדפרישית: **שבת** נותנין
לו מוון שלש סעודות. פירוש שבשבת
בלהרים (ו) גלותן שתי סעודות שנתן
לו אחת ערב שבת אכל ליל שבת
ושבת שחרית ושלש סעודות שנותנים
לו בשבת יאכל אחת שבשבת בסעודה
שלישית ואחת למוצאי שבת ושלישית
ישאר לו למחר בדרך שלא ילך ריקס
ואין להאריך, **ובשם** לרשב"א הא דתנן
במסכת פאה (פ"ח מ"ו) ומייתי לה
בפרק כל כתבי (שבת דף ק"ח ושם)

מי שיש לו מוון שתי סעודות בביתו
לא יטול מן התמחו' והאמאי, הא אחד
יאכל מיד ואחד בלילה וא"כ כי אזיל
ריקס אזיל? **נר"י** לפרש דמוון שתי
סעודות דקאמר היינו בלא אותה שיש
לו לאכול מיד. **וא"כ** שבת אמאי נותנין
לו שלש סעודות והא הך מחגי' ר"ע
והיא דקתני רישא "כל מי שיש לו מוון
וילך פטוונות לא יטול מן הקופה"
ופריך בפרק כל כתבי הקדש (ס"ט) מני
אי רבנן חמיסר הייין אי רבי חזקא
שיחסר הייין ומשני הא מני ר"ע היא
דאמר "עשה שבתך חול" **ובשם**

לרשב"א דבשביל סעודה שבת אין לו
להתחיל ולטול אבל בשבת אר"י
ליתן מוון עובל גם כדי וסעודות שבת
אודיק ליה. רב פפא גבאי

* דאין מחלקין תמחו' בלילה
ל' סודות
ל' סודות

מכ"ה
אין לפרש - א"כ ל' סודות
אמאי ל' סודות כ"ג

תק"ב
ל' סודות שני מקל כהנהגת אחת
ואין הם מחלקים ל' סודות ל' סודות
דוקדוק טקל ל' סודות ד' סודות
ל' סודות ד' סודות כהנהגת אחת
ל' סודות ל' סודות ל' סודות
ל' סודות ל' סודות ל' סודות

* דאין מחלקין תמחו' בלילה
ל' סודות
ל' סודות

מסורת הש"ס

(א) נכנסת ד: וש"ס:
(ב) כתיב פרוס וכלאורה הוא
פלאה ורבינו לוישם ע"פ
מ"ש חוסי' שבת נה: דיה
מעבירים כתיב ועיין
במהרש"א בח"א שנת
על פלאה זו וכנסה
לשנת כדחוק בשני
הניכא קתא שלא נמקומו
דיה הלא פרוס בש"ס
כתיב: (ג) פאה פ"ח
מ"ש שבת ק"ח: (ד) תוס'ס'
פאה פ"ד: (ה) ה"א
אמר מר עוקבא כו':
(ו) ה"א לפוסה. רש"ל:

הגהות הבי"ה

(א) גמ' הנהגת עבתי
כל' וסעודת בני חמי נמחק:
(ב) שם לימות אמר ליה
והא תיאלץ אם היה:
(ג) רש"י ד"ה שאין
ל"ה וכו' הנהגות
לעו"ה המלאכה כ"ל
ותיבת לבס נמחק:
(ד) ד"ה טולא וכו' שגרת
לה לטעות וכו' שיש
להתנוות כדלקמן:
(ה) חוסי' ד"ה אין פוחתין
וכו' ואתח למחר כשילך
דכי אזיל לאו: (ו) ד"ה
שבת וכו' כההירוש כי
אוקן: (ז) ד"ה לא וכו'
לתת לו מן הקופה כ"ש
שבת חמריס כ"ל ותיבות
היינו כדי סעודה נמחק:

היה ולא נתן לו מן הקופה כדתניא אין נותנין לו מן הקופה על הפתחים וא"כ רב שמא אי מר לא אודיק ליה
לתת לו מן הקופה (1) היינו כדי סעודה כ"ש שגם אחרים לא יתנו לו, ומסיק הא דתניא "אין נוקקין לו מן הקופה היינו כדי סעודה אבל
דבר מועט יתנו לו: **שנאמר** והעמדנו עלינו מלות". **ואע"כ** דהאי קרא גבי בית אלהינו כתיב דהיינו בדיק הבית כ"ש לדיקה:
מנין